

HR-1997-00074 - Rt-1997-1807 (492-97)

INSTANS:	Høyesterett - Dom.
DATO:	1997-11-27
PUBLISERT:	HR-1997-00074 - Rt-1997-1807 (492-97)
STIKKORD:	(Cignadommen) Forsikringsrett.
SAMMENDRAG:	Gjeldsforsikring tegnet i mai 1989 omfattet også invaliditet i form av ervervsmessig uførhet. Uttalt at når et forsikringsselskap markedsfører og selger et standardisert forsikringsprodukt gjennom finansinstitusjoner og meglere, må selskapet ha risikoen i tilfelle informasjon om begrensninger i dekningsomfanget ikke kommer frem til forsikrede. - I tilfelle tvil om forståelsen av forsikringsavtalen, må uklarheten normalt gå ut over selskapet. Ved en eventuell motstrid vil særskilt avtalte vilkår gå foran selskapets alminnelige vilkår.
SAKSGANG:	Borgarting Lagmannsrett LB-1995-2789 A, Høyesterett HR-1997-00074 B, nr 9/1997
PARTER:	Cigna Insurance Company of Norway SANV (Advokat Jan M Haugen) mot A (Advokat Helge Husebye Haug - til prøve)
FORFATTER:	Stang Lund, Schei, Gjølstad, Bruzelius, Skåre

Det spørsmål som foreligger for Høyesterett er om ervervsmessig uførhet omfattes av en gjeldsforsikring, og subsidiært om forsikringsselskapet må gjøre opp på grunnlag av ervervsmessig uførhet på grunn av erstatningsbetingende svikt i informasjon og rådgivning.

A og ektefellen B kontaktet våren 1989 Echholt Eiendomsconsult i Drammen med sikte på å refinansiere eldre lån. Resultatet ble at A den 3 april 1989 søkte det daværende Realkreditt om et lån på 1 200 000 kroner med pant i felles bolig. Søknadsskjemaet inneholdt en rubrikk om gjeldsforsikring, hvor det framgikk at Realkreditt "kan tilby gjeldsforsikring ved låneopptak", og at tilbud "med orientering vil bli sendt Dem i forbindelse med bevilgning av lånet". Tilbudet var basert på en samarbeidsavtale mellom UNI Forsikring og Den Østenfjeldske Bykredittforening (senere Realkreditt) bekreftet av UNI 10 juli 1985.

Side 1808

Lånet ble bevilget mot første prioritets pant i boligen. Underretning om lånetilsagnet og lånedokumentene ble 20 april 1989 sendt Tandberg Finans i Oslo, som Echholt arbeidet for. Brevet inneholdt følgende om gjeldsforsikring:

"Låntakere i Realkreditt kan gjeldsforsikre sine lån. Se vedlagte informasjon vedrørende gjeldsforsikring."

Det er uavklart om informasjonsbrosjyren "Ingen behøver å arve gjeld" fulgte med brevet. Tandberg Finans sendte underretningen og vedlagte lånedokumenter til Echholt bortsett fra inneståelseserklæringen.

A og B møtte 2 mai 1989 på Echholts kontor, og undertegnet lånedokumentene. Søknadsskjema for gjeldsforsikring i Realkreditt med Regler for gjeldsforsikring trykt på baksiden, ble utfylt med såkalt forenklet helseerklæring og undertegnet av ektefellene A og B. Det foreligger ikke forsikringsbevis eller annen skriftlig bekreftelse fra Realkreditt.

UNI og Realkreditts "Regler for gjeldsforsikring" som partene er enige om er en del av avtalen, inneholder blant annet følgende:

"Hva er en Gjeldsforsikring? Gjeldsforsikring er en gruppelevsforssikring og en ulykkesinvaliditetsforsikring for personlige låntakere i REALKREDITT. Ved død, uansett årsak, eller minst 50% invaliditet som følge av en ulykke, utbetales forsikringssummen til REALKREDITT for å dekke restgjelden.

Hvem kan tegne en Gjeldsforsikring? Alle REALKREDITTS personlige låntakere mellom 18 og 67 år med den type lån som omfattes av ordningen kan være med å sikre sine lån.

Hvor stor er forsikringssummen? Forsikringssummen er til enhver tid lik gjenstående lån i REALKREDITT, dog høyst 30 x Folketrygdens grunnbeløp. ...

Hvor stor er premien? Premien er for tiden 0,4% p.a. forskuddsvis av restgjelden til enhver tid. Premien for gruppelivsforsikringen og gebyrene kan føres opp på selvangivelsen under posten for livsforsikringspremie og sparing med skattefradrag. Premien for ulykkesinvaliditetsforsikringen kan trekkes fra på selvangivelsen etter gjeldende regler om du ikke benytter minstefradraget.

Begrensninger i erstatningen

Gruppelivsforsikring: ...

Ulykkesinvaliditetsforsikring: For forsikringen gjelder UNI's vilkår for ulykkesforsikring.

Av begrensninger kan nevnes: Erstatning vil ikke bli utbetalt ved ulykkestilfelle fremsatt med forsett, grov uaktsomhet, under påvirkning av narkotika, forårsaket av sykdom, ved deltakelse i slagsmål og under utøving av boksing, seilflyging, fallskjermhopping, hanggliding eller ballongferd. Fullstendig forsikringsvilkår og regler kan rekvireres fra REALKREDITT. Forsikringsselskapet sammen med REALKREDITT har rett til uten varsel å endre gjeldende regler for Gjeldsforsikring.

Side 1809

Gjeldsforsikring for REALKREDITT's lånekunder er et samarbeid mellom REALKREDITT og UNI Forsikring. Forsikringsordningen er dekket i UNI Forsikring Norske Folk Norges Brannkasse."

Partene er ikke enige om hvilke av UNIs vanlige vilkår for ulykkesforsikring Regler for gjeldsforsikring viser til. Cigna har gjort gjeldende at henvisningen gjelder vilkår for ulykkesforsikring av 1984. Disse vilkår hadde i punkt 5.3 bestemmelser om erstatningsberegningen ved invaliditet. Første og annet avsnitt var slik:

"Ved fullstendig medisinsk invaliditet utbetales hele forsikringssummen. Ved delvis invaliditet utbetales en tilsvarende del av forsikringssummen. Se forøvrig pkt. 4.3.

Graden av invaliditet som erstattes i henhold til forsikringsvilkårene, fastsettes på grunnlag av Sosialdepartementets invaliditetstabell av 5. mai 1972, jfr. Kgl. res. av samme dag, med følgende unntak: Ved tap av synet på ett øye når synet på det andre øyet mangler, settes invaliditetsgraden til 100%. Ved tap av hørselen på ett øre når hørselen på det andre øret mangler, settes invaliditetsgraden til 65%."

I samarbeidsavtalen mellom UNI og Realkreditt om gjeldsforsikring av 10 juli 1985 uttales at punkt 5.3 er "tillempet slik at ved skader som medfører mer enn 50% varig invaliditet utbetales forsikringssummen i sin helhet. Ved invaliditet under 51% utbetales ingen erstatning". Det er enighet mellom partene om at A ikke ble gjort kjent med vilkårene. Han var heller ikke kjent med avtalen.

Gjeldsforsikringen ble i januar 1992 overtatt av Vital Forsikring for så vidt angår gruppe livsforsikringen, og ulykkesforsikringen av Cigna Insurance Company of Norway. Realkreditt orienterte i mai 1992 låntakere med gjeldsforsikring om at skifte av samarbeidspartner på forsikringssiden ikke hadde "noen praktisk betydning" for lånekundene, og at forsikringsvilkår og pris "vil bli som før". Vilråene for gjeldsforsikring fra Vital og Cigna var vedlagt orienteringen. Cignas vilkår for ulykkesforsikring av 1 januar 1992 gjelder livsvarig medisinsk invaliditet, og hele forsikringssummen utbetales ved invaliditet på 50 prosent eller over. Partene er enige om at A ikke har mottatt orienteringen før ulykken.

A er utdannet tømmermester. Han ble 18 mai 1992 alvorlig skadet i en arbeidsulykke. Det foreligger i saken legeerklæringer om graden av medisinsk invaliditet og ervervsmessig uførhet som følge av ulykken. A og Cigna er blitt enige om at medisinsk invaliditet og ervervsmessig uførhet skal fastsettes ved skjønn i samsvar med forsikringsvilkårene.

A og hans ektefelle klarte etter ulykken ikke lenger å betjene lånet. Långiver har begjært tvangssalg av boligen. Tvangssalget er stilt i bero inntil denne sak er avgjort.

Cigna inntok etter ulykken det standpunkt at A ikke hadde krav på dekning etter

gjeldsforsikringen, fordi hans skadebetingete medisinske invaliditet ikke er på minst 50 prosent. A mente at den ervervsmessige invaliditet skulle legges til grunn, og reiste 26 mai 1995 sak for Oslo byrett mot Cigna. Oslo byrett avsa 16 oktober 1995 dom med slik domsslutning:

Side 1810

1. Cigna Insurance Company of Europe S.A.N.V. frifinnes.
2. Saksomkostninger tilkjennes ikke."

A anket byrettens dom til Borgarting lagmannsrett, som 7 oktober 1996 avsa dom med slik domsslutning:

1. A har krav på oppgjør etter forsikringsavtalen også på grunnlag av ervervsmessig invaliditet.
2. I saksomkostninger for lagmannsretten betaler Cigna Insurance Company of Norway S.A.N.V. til A 75125,- - syttifemtusenett hundreogtjuefem- kroner.
3. I saksomkostninger for byretten betaler Cigna Insurance Company of Norway S.A.N.V. til A 57660,- - femtisyvtusensekshundreogseksti- kroner.
4. Oppfyllelsesfristen for saksomkostningene er 2 - to - uker fra forkynnelsen av dommen."

Saksforholdet og partenes anførsler for de tidligere instanser framgår av dommene.

Cigna Insurance Company of Norway har påanket lagmannsrettens dom til Høyesterett. Anken gjelder bevisbedømmelsen og rettsanvendelsen.

Til bruk for Høyesterett har ankemotparten og sju vitner, hvorav to er nye, forklart seg i bevisopptak og ved skriftlige uttalelser. Det er framlagt noen nye dokumenter som jeg ikke finner grunn til å spesifisere. Saken står i det vesentlige i samme stilling som for de tidligere instanser.

Den ankende part, Cigna Insurance Company of Norway SANV, har for Høyesterett i hovedsak anført:

Det gjøres prinsipielt gjeldende at forsikringsavtalen må forstås slik at den omfatter død eller minst 50 prosent medisinsk invaliditet, som følge av en ulykke. Det følger direkte av de avtalte Regler for gjeldsforsikring at UNIs vanlige vilkår for ulykkesforsikring gjelder. Disse vilkårs punkt 5.3 fastslår at forsikringen i tilfelle skade bare gjelder medisinsk invaliditet ved ulykke. Det samme følger av en objektiv fortolkning av Regler for gjeldsforsikring sammenholdt med forsikringsbransjens innarbeidede og faste forståelse av begrepet invaliditet i motsetning til ervervsmessig uførhet, og av informasjonsbrosjyren "Ingen behøver å arve gjeld". Ved fortolkningen må også legges vekt på at gjeldsforsikring er en kollektiv personforsikring med lav premie og standardiserte vilkår. Realkredits avtaler med UNI og senere med den ankende part, underbygger at forsikringen var begrenset til medisinsk invaliditet, og beregningen av premien har vært basert på dette dekningsomfang. Lagmannsretten har feiltolket forsikringsavtalen ved å begrense avtalegrunnlaget til det som følger av Regler for gjeldsforsikring uten å trekke inn UNIs vilkår for ulykkesforsikring og andre tolkingsmomenter. Lagmannsrettens standpunkt er i strid med senere års praksis i Forsikringsskadenemnda, hvor det er fastslått at de forsikrede ikke skal stilles bedre enn om de hadde innhentet vilkårene.

Lagmannsretten har bedømt bevisene feil når det er lagt til grunn at ankemotparten ikke har mottatt informasjonsbrosjyren "Ingen behøver å

Side 1811

arve gjeld", hvor det klart framgår at gjeldsforsikringen bare omfatter medisinsk invaliditet. I alle tilfelle er det feil rettsanvendelse når lagmannsretten uten nærmere begrunnelse går ut fra at Cigna har risikoen for at ankemotpartens finansmekler ikke har brakt relevant informasjon videre. Det anføres at dersom Tandberg Finans eller Echholt har unnlatt å videreformidle informasjonsbrosjyren, må ankemotparten ha risikoen.

Subsidiært i tilfelle av at Høyesterett kommer til at forsikringsavtalen ikke omfatter ervervsmessig uførhet, anføres at Cigna ikke kan holdes ansvarlig for eventuell manglende informasjon til A. Dersom Tandberg Finans eller den lokale finansmekler ved en feil har unnlatt å gi videre mottatt informasjon om gjeldsforsikring, må ankemotparten også i forhold til et eventuelt

erstatningsansvar ha risikoen for dette.

Det erkjennes at UNI Forsikring enten ved første premieforfall eller innen ett år etter at forsikringsavtaleloven av 1989 trådte i kraft 1 juli 1990, skulle ha oversendt ankemotparten skriftlig forsikringsbevis og de vilkår som skal gjelde for forsikringsavtalen, jf §11-2 første ledd og §19-4 første ledd, jf §21-2 2. punktum og §21-4 første ledd bokstav a. Dette kan imidlertid ikke - anføres det - være et uaktsomt brudd på informasjonsplikten. Verken Realkreditt eller UNI hadde plikt til å opplyse om andre selskapers produkter.

Uansett foreligger det ikke årsakssammenheng mellom et eventuelt rettsbrudd og skaden. På den tid forsikringen ble tegnet hadde ikke UNI tillatelse til å markedsføre og selge gjeldsforsikring som omfattet ervervsmessig uførhet. UNI Forsikring og Realkreditt utvidet heller ikke forsikringen til å omfatte ervervsmessig uførhet da UNI Forsikring i 1990 fikk godkjent nye vilkår for gjeldsforsikring med dekning av ervervsmessig uførhet. Det er usannsynlig at ankemotparten, om han hadde kjent vilkårene, ville flyttet lånet til en annen långiver eller tegnet en individuell forsikring gjeldende for ervervsmessig uførhet på grunn av merkostnadene med dette.

Cigna Insurance Company of Norway SANV har nedlagt slik påstand:

"1. Byrettens dom punkt 1 stadfestes.

2. Cigna Insurance Company of Norway tilkjennes sakens omkostninger for byrett, lagmannsrett og Høyesterett."

Ankemotparten, A, har for Høyesterett i hovedsak anført:

Formålet med gjeldsforsikringen må være å sikre nedbetaling av personlig lån i Realkreditt ved inntektsbortfall ved død eller skade som følge av en ulykke. De standardiserte forsikringsvilkår skal tilsikre at formål og dekning faller sammen, og ankemotparten gikk ut fra dette da forsikringen ble tegnet. Dersom Realkreditt og UNI var av den oppfatning at dekningen ved invaliditet bare gjaldt såkalt medisinsk invaliditet med et svært begrenset dekningsomfang, burde dette vært opplyst eller klart framgå av Regler for gjeldsforsikring, som ektefellene A undertegnet.

Ankemotparten har ved tegning av forsikringen bare mottatt søknadsskjema med spørsmål om enkle helseopplysninger og med Regler for gjeldsforsikring trykt på baksiden. Det bestrides at Realkreditts

Side 1812

informasjonsbrosjyre "Ingen behøver å arve gjeld" var publisert på det tidspunkt da forsikringen ble tegnet i mai 1989, og i alle tilfelle har denne informasjon ikke vært formidlet til ankemotparten. I tilfelle informasjonsbrosjyren har vært sendt til Tandberg Finans og Echholt, må Cigna ha risikoen for at den ikke ble overlevert til A.

Bestemmelsene om dekning ved invaliditet i Regler for gjeldsforsikring er uklare, og de omfatter etter sin ordlyd også ervervsmessig uførhet. Det bestrides at forsikringsbransjen på den tid forsikringen ble tegnet hadde klare og entydige oppfatninger av forskjellen mellom invaliditet og ervervsmessig uførhet. Uansett vil forsikringskundene ikke forstå forskjellen mellom medisinsk invaliditet og ervervsmessig uførhet, og at forskjellen kan få meget store konsekvenser for dekningsomfanget. En ulykke som medfører mindre enn 50 prosent medisinsk invaliditet kan likevel føre til en vesentlig reduksjon i ervervsevnen. Bestemmelsene i Regler for gjeldsforsikring om at ordningen bare gjelder personer mellom 18 og 67 år, og opplysningene om oppføring i selvangivelsen av premien, underbygger at forsikringen gjelder ervervsmessig uførhet. I alle tilfelle må uklarhet om dekningsomfanget gå ut over selskapet.

Det anføres at avtalt premie gir rom for å dekke ervervsmessig uførhet ved ulykke. Premiene i forsikringsordninger den ankende part har sammenliknet med gjelder også ervervsmessig uførhet ved sykdom, og i slike tilfelle blir premien vesentlig høyere.

Selv om det framgår av Regler for gjeldsforsikring at UNIs vanlige vilkår for ulykkesforsikring gjelder, er det ikke tilstrekkelig bare å gjøre oppmerksom på at vilkårene og regler kan rekvireres fra Realkreditt. Det ville på tegningstidspunktet ikke være enkelt å få tak i vilkårene hos Realkreditt fordi en utsendelse forutsatte manuell utelatelse av flere vilkår, og i alle tilfelle er det uklart hvilke vilkår det vises til. Dersom vilkårene hadde vært tilgjengelige for ankemotparten, ville medisinsk

invaliditet ikke vært nærmere definert utover en henvisning til Sosialdepartementets invaliditetstabell av 5 mai 1972. Lagmannsretten har korrekt lagt til grunn at forsikringstakeren pålegges selv å finne fram til selskapets intensjon med bruk av begrepet invaliditet, og at et så sentralt punkt måtte selskapet besørge formidlet til de sikrede mer direkte enn gjennom en generell henvisning til de vanlige vilkår for ulykkesforsikring.

Subsidiært anføres at dersom den ankende parts forståelse av forsikringsavtalens bestemmelser om dekningsomfanget legges til grunn, blir innholdet av avtalen urimelig, jf avtaleloven §36 sammenholdt med den tidligere forsikringsavtalelov av 1930 §34 som bestemte at et urimelig vilkår skulle settes ut av betraktning.

Ytterligere subsidiært anføres at selskapets informasjon og rådgivning har sviktet både ved tegning av forsikringen og senere. Ved uaktsom informasjons- og rådgivningssvikt ved tegningen eller senere har den sikrede krav på å få erstattet oppfyllelsesinteressen. Dette betyr at ankemotparten skal stilles som om forsikringen også dekker ervervsmessig uførhet.

A har nedlagt slik påstand:

- "1. Lagmannsrettens dom stadfestes.
2. A tilkjennes saksomkostninger for Høyesterett."

Side 1813

Jeg er kommet til at lagmannsrettens dom må stadfestes.

Jeg nevner innledningsvis at partene er uenige om hva som er avtalegrunnlaget for gjeldsforsikringen. Ankemotparten gjør gjeldende at søknadsskjemaet undertegnet av ektefellene A og B med Regler for gjeldsforsikring trykt på baksiden er avtalegrunnlaget. Den ankende part anfører at UNIs vanlige vilkår for ulykkesforsikring gjeldende på den tid forsikringen ble tegnet, og Realkredits informasjonsbrosjyre "Ingen behøver å arve gjeld", også er en del av avtalen. Jeg bemerker at partene for Høyesterett er enige om at A først har mottatt UNI og Cignas vanlige vilkår for ulykkesforsikring etter ulykken 18 mai 1992.

Jeg finner etter bevisføringen for Høyesterett ikke grunnlag for å fravike lagmannsrettens bevisvurdering, og legger til grunn at A ikke mottok informasjonsbrosjyren "Ingen behøver å arve gjeld" da forsikringen ble tegnet eller i tidsrommet fram til ulykken fant sted. Jeg tilføyer at når et forsikringsselskap markedsfører og selger et standardisert forsikringsprodukt gjennom finansinstitusjoner og finansmeklere, må selskapet ha risikoen i tilfelle informasjon om begrensninger i dekningsomfanget ikke kommer fram til forsikrede.

A har således ikke fått skriftlig informasjon om at forsikringen gjelder medisinsk invaliditet. Betydningen av at Regler for gjeldsforsikring bestemmer at UNIs vanlige vilkår for ulykkesforsikring gjelder for forsikringen, kommer jeg tilbake til.

Ved fortolkningen må tas utgangspunkt i forsikringsavtalens objektive innhold ut fra en naturlig språklig forståelse. Selskapets interne oppfatninger og praksis, og sikredes subjektive forventninger, må få begrenset betydning. I tilfelle det er tvil om forståelsen av forsikringsavtalen, må uklarheten normalt gå ut over selskapet. Ved en eventuell motstrid vil særskilt avtalte vilkår gå foran selskapets alminnelige vilkår.

Regler for gjeldsforsikring var trykt på baksiden av det undertegnede søknadsskjema. Det heter her at forsikringen gjelder ved død uansett årsak, eller ved "minst 50 % invaliditet som følge av en ulykke". Reglene inneholder for øvrig ingen nærmere beskrivelse av hva som menes med invaliditet. Begrepet "invaliditet" kan isolert sett omfatte både såkalt medisinsk invaliditet og ervervsmessig uførhet. Det finnes i Forsikringsskadenemndas avgjørelser eksempler på at forsikringsselskap har anvendt ufør/uførhet istedenfor invaliditet i de tilfelle selskapet har ment å begrense dekningsomfanget til medisinsk invaliditet, hvilket underbygger at språkbruken ikke har vært entydig.

I Regler om gjeldsforsikrings beskrivelse av begrensninger i erstatningen er under avsnittet "Ulykkesinvaliditetsforsikring" vist til at UNIs vanlige vilkår for ulykkesforsikring gjelder, og at fullstendige forsikringsvilkår og regler kan rekvireres fra Realkredit. I tillegg angis at erstatningen

ikke vil bli utbetalt ved ulykkestilfelle framkalt ved visse nærmere angitte begivenheter. Den meget viktige opplysning om at forsikringen angivelig bare omfatter medisinsk invaliditet, og dermed utelukker utbetaling ved ervervsmessig uførhet, er ikke nevnt.

Cigna har anført at Regler for gjeldsforsikring eksplisitt fastslår at UNIs vanlige regler for ulykkesforsikring gjelder. Det framgår av vilkårene av 1984 at ved "fullstendig medisinsk invaliditet" utbetales hele forsikringssummen, og ved "delvis invaliditet utbetales en tilsvarende del av forsikringssummen", jf punkt 5.3 første avsnitt. Graden av invaliditet

Side 1814

som erstattes i henhold til forsikringsvilkårene, fastsettes på grunnlag av Sosialdepartementets invaliditetstabell av 5 mai 1972 med noen nærmere angitte unntak, jf punkt 5.3 annet avsnitt. For å få sammenheng i bestemmelsene om utbetaling ved delvis invaliditet, måtte forsikrede sammenholde punkt 5.3 første avsnitt med bestemmelsen i Regler for gjeldsforsikring om full utbetaling i tilfelle invaliditeten er minst 50 prosent. Det ville være nærliggende for A at vilkårene av 1984 var blitt endret ved vedtakelse av Reglene for gjeldsforsikring.

Jeg er etter dette kommet til at selv om A hadde innhentet UNIs vanlige forsikringsvilkår for ulykkesforsikring gjeldende på den tid forsikringen ble tegnet, hadde ikke dette medført noen avklaring med hensyn til om ervervsmessig uførhet var dekket. Vilårene var ikke tilpasset hans gjeldsforsikring, og forutsatte flere endringer i tilfelle utsendelse. Bruken av uttrykkene "medisinsk invaliditet" og "invaliditet" ga ikke tilstrekkelig grunnlag til å forstå at gjeldsforsikringen var begrenset til få og svært alvorlige tilfeller av invaliditet. Etter min mening kan ikke selskapet på denne måte overlate til forsikrede selv å finne fram til vesentlige begrensninger i deknningen, som selskapet har ment gjelder for gjeldsforsikringen.

Jeg tilføyer at hovedformålet med en gjeldsforsikring for personlig lån etter en vanlig forståelse må være å sikre mot bortfall av inntekt ved ulykke, eventuelt også ved sykdom om forsikringen utvides til å omfatte dette. Når gjeldsforsikringen ble markedsført på 1980-tallet, hadde forsikringsselskapene i forhold til de kunder gjeldsforsikringen henvendte seg til all oppfordring til å avklare dekningsomfanget. Forsikringskundene ble på visse vilkår tilbudt å sikre seg mot at et personlig lån ble innkrevd i tilfelle død eller ved invaliditet på grunn av en ulykke. Det måtte da klart ha framgått av forsikringsvilkårene at dekningsomfanget var vesentlig begrenset i tilfelle en ulykke førte til invaliditet.

Jeg er etter dette kommet til at den gjeldsforsikring ektefellene A og B tegnet i mai 1989 omfatter invaliditet i form av ervervsmessig uførhet. Ut fra mitt syn på forsikringsavtalen er det ikke nødvendig å gå inn på ankemotpartens subsidiære anførsler.

Anken har ikke ført fram, og saksomkostninger må tilkjennes for Høyesterett, jf tvistemålsloven §180 første ledd. Ankemotparten har krevd omkostninger for Høyesterett med 80 000 kroner. Kravet tas til følge.

Jeg stemmer for denne dom:

1. Lagmannsrettens dom stadfestes.
2. I saksomkostninger for Høyesterett betaler Cigna Insurance Company of Norway SANV til A 80 000 - åttitusen - kroner innen 2 - to - uker fra forkynnelse av denne dom.

Sist oppdatert 7. januar 2008